

8. oktober 2010

4-partsaftale 2010 om styrkelse af den beskæftigelsesrettede integration

Indledning

Regeringen, kommunerne og arbejdsmarkedets parter har indgået en fornyet firepartsaftale om integration.

Aftalen skal styrke integrationen af nydanskere¹ på arbejdsmarkedet og skal bidrage til at fremme væksten i Danmark.

De fire parter har aftalt, at der gennemføres følgende initiativer:

- Et praktisk integrationsprojekt, der skal gøre nydanske unge – især drenge – bedre rustet til at påbegynde og gennemføre en uddannelse
- En indsats for at styrke ægtefælleforsørgedes beskæftigelse
- En indsats for at styrke kompetenceafklaringen af nyankomne
- En indsats der sætter fokus på danskundervisningens kvalitet

Parterne indgik i 2002 en aftale, der havde fokus på den virksomhedsrettede integrationsindsats. Et centralt element i aftalen var den trinvise integration på arbejdsmarkedet, den såkaldte *trappemodel*, der sikrer et udviklingsforløb for den enkelte nyankomne udlænding, som ikke har de nødvendige danskundskaber eller faglige kvalifikationer til umiddelbart at få et arbejde. Trappemodellen giver mulighed for at anvende en kombination af danskurser, virksomhedspraktik, løntilskud og ansættelse på særlige løn- og ansættelsesvilkår til at bringe ledige i arbejde.

I firepartsaftalen fra 2006 var det vigtigste element *jobpakker*, der indebærer, at svage ledige gennemgår et sammenhængende opkvalificeringsforløb inden for trappemodellens rammer.

På baggrund af firepartsaftalen er der pt. udformet 12 konkrete jobpakker som f.eks. produktionsmedarbejder i industrien, lastbilchauffør og lagerarbejder. DA, LO og KL har på baggrund af firepartsaftalen fra 2006 gennemført integrationsprojektet VIP2 (Virksomhedsrettet IntegrationsProjekt2), hvor en række kommuner og arbejdspladser har afprøvet jobpakkerne.

Projektet var en fortsættelse af projektet Virksomhedsrettet integration (PVI) og blev støttet af Integrationsministeriet via satspuljemidler. Projektet er afsluttet, og resultaterne i de deltagende metodekommuner er gode.

Ud over jobpakkerne blev der med firepartsaftalen fra 2006 også gennemført en fælles kampagne for at fremme mentorordninger på arbejdspladserne, og der er gennemført en undersøgelse af etniske minoriteters sygdomsmønstre. Der er i bilag 1 opridset en samlet status for hovedinitiativerne, der indgik i aftalen fra 2006.

¹ Nydanskere defineres her som indvandrere og efterkommere.

Status for integration 2010

Integrationen af nydanskere i det danske samfund og på arbejdsmarkedet er i de senere år blevet væsentligt forbedret.

En af årsagerne er, at indvandringen til Danmark har ændret karakter, således at der i dag kommer flere indvandrere fra vestlige lande end fra ikke-vestlige lande, og der kommer flere veluddannede. Det medfører, at flere indvandrere bevæger sig direkte ud på det danske arbejdsmarked lige efter deres ankomst.

Siden 2004 er over 40.000 flere nydanskere (ikke-vestlige lande) kommet i beskæftigelse. Beskæftigelsesgabets mellem etniske danskere og personer med indvandrerbaggrund fra ikke-vestlige lande er således faldet fra 30 procentpoint til 23 procentpoint fra 2004 til 2009.

Den positive udvikling i nydanskernes beskæftigelse i Danmark fremgår også tydeligt, når vi sammenligner os med resten af Europa. Danmarks integration af nydanskere på arbejdsmarkedet ligger nemlig i europæisk top. I 2009 var 61 pct. af indvandrerne i Danmark i job. Dermed er Danmark kun overgået af Italien, Portugal og Grækenland, hvor mellem 63 og 68 pct. af gruppen var i job. I Belgien var det kun 39 pct. af indvandrerne, som var i job.

Desuden viser udviklingen i beskæftigelsen, at nydanskere er en stabil arbejdskraft på arbejdsmarkedet – nydanskere får fast fodfæste, når de først er kommet i job.

Med andre ord går integrationen af nydanskere på arbejdsmarkedet nu langt hurtigere end for 10 år siden. Den positive arbejdsmarkedsintegration hænger bl.a. sammen med de mange beskæftigelsesrettede initiativer, der er blevet lanceret gennem de seneste år. Den beskæftigelsesrettede indsats er blevet mere målrettet, intensiv og virksomhedsrettet.

På samme måde er integrationsindsatsen blevet mere målrettet med fokus på hurtigt at opnå ordinær beskæftigelse.

Således tilbydes nyankomne flygtninge og familiesammenførte et integrationsprogram. Der indgås fra starten en individuel integrationskontrakt mellem den enkelte og kommunen.

Formålet med integrationsprogrammet er, at den nyankomne hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse eller en uddannelse, som vil kunne bringe pågældende i ordinær beskæftigelse eller øge muligheden herfor.

Den positive udvikling præger også uddannelsesområdet. Der er fremgang i antallet af unge med indvandrerbaggrund, der påbegynder en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse. Det er især pigerne, der strømmer ind på uddannelserne, mens drengene fortsat har et stort efterslæb.

Hvis man spørger nydanskere selv bekræftes den positive udvikling i integrationen. Antallet af nydanskere, der vurderer, at de har gode dansk kundskaber, er steget fra 47 pct. i 2001 til 75 pct. i 2009. På danskuddannelserne består mellem 80-96 pct. af kursisterne i dag deres "Prøve i Dansk".

Flere nydanskere føler sig ligeledes i dag godt integreret i det danske samfund. Således oplyser 71 pct. i en interviewundersøgelse, at de føler sig godt integreret, hvilket er en fremgang i forhold til 2001, hvor kun 53 pct. følte sig godt integreret.

Der vedlægges et notat (bilag 2), som indeholder uddybende oplysninger om den aktuelle status og udviklingen på integrationsområdet.

De nye hovedudfordringer

Der er imidlertid fortsat en række udfordringer:

Selvom der er kommet over 40.000 flere nydanskere i arbejde siden 2004 er beskæftigelsesfrekvensen fortsat lavere for nydanskere end for etniske danskere. Flere unge nydanskere påbegynder og gennemfører en uddannelse, men der er stadig udfordringer på uddannelsesområdet. Bl.a. er andelen af unge nydanskere, der ikke består 9. klasses afgangseksamen i mundtlig dansk og matematisk problemløsning 2-4 gange højere for nydanskere end for etnisk danske unge. Problemet er størst for drengene.

Lige mange unge mandlige nydanskere og etniske danskere går i gang med en ungdomsuddannelse, men der er fortsat et væsentligt højere frafald blandt unge mandlige nydanskere.

De manglende faglige kvalifikationer og frafaldet fra ungdomsuddannelserne giver sig således udslag i, at der blandt de 25-39-årige nydanskere er en betydeligt lavere andel med en erhvervskompetencegivende uddannelse set i forhold til resten af befolkningen. Dette gælder særligt de nydanske mænd.

Endvidere er der fortsat en stor gruppe ægtefælleforsørgede – primært kvinder - som ikke er på arbejdsmarkedet og som udgør et uudnyttet beskæftigelsespotentiale.

Endelig er der behov for at styrke afklaringen af nyankomnes kompetencer, så den enkelte bliver i stand til at udnytte – og om nødvendigt udbygge - sine kompetencer på arbejdsmarkedet hurtigst muligt. Indsatsen på dette område kan gøres mere effektiv og systematisk end i dag.

Denne fornyede firepartsaftale indeholder derfor initiativer i forhold til følgende tre målgrupper: unge nydanskere, ægtefælleforsørgede samt nyankomne. Tværgående har parterne også aftalt en opfølgning på danskuddannelse for voksne udlændinge.

I. De unge nydanskere

Uddannelse er afgørende for, hvordan unge nydanskere kommer til at klare sig på arbejdsmarkedet, og hvordan de bliver integreret i samfundet i øvrigt. De unge nydanskere klarer sig bedre i uddannelsessystemet i dag end for ti år siden, men på en række områder halter de stadig efter de etnisk danske unge. Det gælder særligt unge mandlige nydanskere med ikke-vestlig baggrund.

Unge nydanskere, og særligt drengene, har ofte svært ved at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse. Frafaldet er stort, og overgangen fra folkeskolen til videre uddannelse svær. Årsagerne hertil er primært manglende basale kvalifikationer, sociale faktorer og begrænset netværk. Særligt på erhvervsfaglige uddannelser, hvor frafaldet af nydanskere er størst, er manglende forældreopbakning også en medvirkende årsag.

Undersøgelser viser, at nydanske unge fra ikke-vestlige lande generelt forlader folkeskolens 9. klasse med et markant lavere niveau end deres jævnaldrende etnisk danske skolekammerater. Særligt drengene forlader folkeskolen med så dårlige kvalifikationer, at de har svært ved efterfølgende at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse.

Hvis vi skal nå det nationale mål om, at 95 procent af en ungdomsårgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse i 2015, er det helt afgørende, at vi også får vendt billedet for de unge nydanske drenge.

Udfordringen skærpes af, at der i de kommende ungdomsårgange vil være en stadig stigende andel nydanskere.

Med de ændrede regler for optagelse på en ungdomsuddannelse stilles der nu krav om, at eleven skal vurderes uddannelsesparat for at blive optaget². Det vil forventeligt betyde, at en del unge nydanskere ikke umiddelbart kan starte på en ungdomsuddannelse, men først skal gennemgå et forløb, som gør dem uddannelsesparate.

Målrettede og sammenhængende forløb vil derfor kunne motivere ikke mindst nydanske drenge til at opnå færdigheder, som gør dem uddannelsesparate, og således ruste dem til at gennemføre en kompetencegivende uddannelse eller opnå beskæftigelse på ordinære vilkår.

Med henblik på at adressere ovennævnte udfordringer er følgende aftalt:

- DA, LO, og KL iværksætter et praktisk integrationsprojekt, der gennemføres i samarbejde med et begrænset antal kommuner. Projektet vil tage udgangspunkt i de gode erfaringer for samarbejde, kompetenceudvikling og formidling, der er opnået i de tidligere fælles integrationsprojekter (PVI/VIP2) i form af udbredelse af trappemodellen og jobpakkemetoden samt i projektet Welcometo.dk. om modtagelse, fastholdelse og integration af udenlandsk arbejdskraft.

Projektet skal samtidig bygge videre på og supplere erfaringer fra andre projekter på området, som f.eks. de ungeprojekter, der gennemføres i regi af både KL og flere ministerier.

Regeringen har med navnlig ungepakkerne taget en række initiativer, der sigter mod at styrke ungeindsatsen i kommunerne. Projektet skal understøtte den indsats.

Projektet skal således anvende de nuværende redskaber og aktive tilbud. Ydelser og aflønninger af de unge relaterer sig til gældende aftaler og regler.

² Som led i den politiske aftale "Flere unge i uddannelse og job" af 5. november 2009, er der fra 1. august 2010 indført en uddannelsesparathedsvurdering for alle unge, der søger en ungdomsuddannelse direkte fra grundskolen eller 10. klasse. Tidligere har dette kun været tilfældet for gymnasier. Kommunerne skal fremover gennem skoler og Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU) vurdere, om den unge besidder de nødvendige faglige, personlige og sociale kompetencer for at kunne gennemføre en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse. Hvis kommunen vurderer, at den unge ikke har tilstrækkelige forudsætninger for at gennemføre en uddannelse, vurderes det i forbindelse med uddannelsesplanen, hvilke andre tilbud den unge skal tilbydes for herefter at kunne påbegynde en ungdomsuddannelse. Forældrene skal inddrages i udarbejdelsen af uddannelsesplanen og medunderskrive denne.

Målgruppen i projektet er nydanske unge, især drenge, der efter afslutningen af folkeskolen ikke er uddannelsesparate og heller ikke umiddelbart er parate til at gå i gang med et eksisterende uddannelses tilbud. Målgruppen omfatter desuden unge nydanskere som er frafaldet en påbegyndt erhvervsuddannelse. Projektet skal afprøve modeller for, hvordan parterne kan fremme de unges motivation til at blive uddannelsesparate ved, at de unge opnår et kendskab til arbejdsmarkedet samt de muligheder og krav, der stilles, f.eks. ved at gøre brug af korterevarende ophold på arbejdspladser.

Centralt i projektet er således, at de unge gennem et sammenhængende forløb, bl.a. med tilknytning til en arbejdsplads, får en ny start, der både kan motivere til uddannelse og være begyndelsen på en kommende karriere. Arbejdspladsens deltagelse i projektet skal være drøftet og udviklet i samarbejde mellem ledelse og medarbejdere, f.eks. i arbejdspladsens samarbejdsudvalg. Herudover bidrager ledelse og medarbejderrepræsentanter på virksomheden undervejs i projektet til afklaring og vurdering af den unges kompetencer og muligheder.

Der kan være brug for, at kommunerne med inddragelse af parterne letter introduktionen på arbejdspladsen og dermed gør det attraktivt for de unge og arbejdspladser at deltage i projektet ved f.eks. at sørge for at tilknytte mentorer og lignende.

Det foreslås, at partnerskabet DA/LO/KL i fællesskab konkretiserer projektet i lokale samarbejdsaftaler med de medvirkende kommuner. Projektet skal bl.a.:

- Udvikle praktiske metoder, der kan anvendes i kommunernes vurdering af uddannelsesparathed med henblik på at tilrettelægge forløb, der fremmer, at nydanske unge kan gennemføre en senere uddannelse eller kvalificere sig til ordinært job. Herunder afprøve og understøtte, hvordan kommunerne kan inddrage arbejdspladser som træningsbaner for nydanske unge som redskab til at få afklaret og udviklet de unges reelle kompetencer, ønsker og muligheder i forhold til uddannelse og job
- Afprøve, hvordan arbejdsmarkedets parter - sammen med kommunen – konkret kan bidrage til at skabe muligheder for flere nydanske unge på de lokale arbejdspladser
- Afprøve og understøtte kommunernes og arbejdspladsernes brug af mentorer i forbindelse med de unges ophold på arbejdspladserne
- Understøtte kommunernes efterfølgende brug af eksisterende (og nye) uddannelsesmuligheder i lovgivningen, så som 10. klasse kombineret med grundforløb på en erhvervsuddannelse
- Fremme særligt nydanske forældres reelle inddragelse i udarbejdelsen af deres børns uddannelsesplaner, bl.a. gennem information og opsøgende vejledning

Projektet er et udviklingsprojekt. Indsatsen i projektet skal løbende dokumenteres og evalueres. De indsamlede erfaringer vil blive videreformidlet til landets øvrige kommuner med det formål at styrke ungeindsatsen, så flere nydanskere på sigt kvalificerer sig til at gennemføre en ordinær uddannelse eller kvalificerer sig til et ordinært job.

Projektet løber over en 3-årig periode i et begrænset antal kommuner.

II. De ægtefælleforsørgede

Ægtefælleforsørgede indvandrere udgør et uudnyttet beskæftigelsespotentiale. Gruppen af ægtefælleforsørgede indvandrere er overvejende kvinder, men derudover meget forskellige.

Der kan umiddelbart skelnes mellem to grupper. Den ene udgøres overvejende af familie-sammenførte indvandrerkvinder, herunder en del som har været i Danmark i en årrække, og som har begrænset arbejdsmarkedserfaring og uddannelse. Den anden udgøres af relativt nyttilkomne, som for eksempel medfølgende ægtefæller til indvandrere, som har midlertidigt ophold i Danmark med henblik på beskæftigelse (expats). Ofte er personerne i denne gruppe relativt unge og veluddannede.

En række undersøgelser viser, at en stor del af de ægtefælleforsørgede er motiverede for at komme i beskæftigelse. Det gælder for begge grupper, om end motiverne kan være forskellige. Det kan være ønsket om at forbedre familiens økonomiske situation, om at være et godt forbillede for sine børn eller indfri karrieremæssige ambitioner.

Ved ændringer af integrationsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der med virkning fra 1. august 2010 indført pligt for kommunerne til – på anmodning – at give aktive tilbud til ægtefælleforsørgede.

Der skal i forlængelse heraf følges op på og ske understøttelse af kommunernes indsats, så den bliver opsøgende og afdækkende i forhold til potentialerne. Indsatsen hermed kan bygge videre på allerede opnåede erfaringer på området, blandt andet fra projekter gennemført via satspuljen under Integrationsministeriets pulje om en forstærket beskæftigelsesrettet indsats for familiesammenførte flygtninge- og indvandrerkvinder.

Følgende er aftalt:

- Aftaleparterne vil samarbejde om en opsøgende formidlingsindsats overfor kommunerne, bl.a. via allerede etablerede netværk om ægtefælleforsørgede, temadage, regionale møder mv. Hensigten er at videreformidle gode eksempler på, hvordan indsatsen over for de ægtefælleforsørgede kan gribes an.
- Aftaleparterne vil samarbejde om udarbejdelse af et katalog med best practise fra kommuner, der har gjort en indsats på området, og som kan dokumentere en positiv beskæftigelsesmæssig og økonomisk effekt.
- Aftaleparterne vil samarbejde om et udviklingsprojekt for et mindre antal kommuner, der ønsker at gennemføre en særlig beskæftigelsesindsats målrettet gruppen af ægtefælleforsørgede. Indsatsen vil bestå af en opsøgende indsats i forhold til målgruppen og fremme en målrettet brug af de eksisterende beskæftigelsesrettede tilbud. I den opsøgende lokale indsats vil der blive anvendt allerede kendte metoder samt blive udviklet nye metoder til at skabe kontakt til målgruppen. De beskæftigelsesrettede tilbud kan eksempelvis være individuel rådgivning, kompetenceafklaring, deltagelse i jobklubber, faglig og sproglig opkvalificering, praktik og løntilskud på arbejdspladser, anvendelse af mentorer mv.

Ovennævnte initiativer vil primært være rettet mod ægtefælleforsørgede, der forventer at blive i Danmark på længere sigt og som har begrænsede erhvervs erfaring/kompetencer fra en uddannelse. Initiativerne kan dog også omfatte medfølgende ægtefæller til udenlandske arbejdstagere, selv om nogle af disse personer kun påtænker at være i Danmark i en kortere

periode. Der skal i så fald tages højde for denne gruppes særlige forudsætninger og behov. I forhold til denne målgruppe anvendes bl.a. erfaringer fra og initiativer i Workindenmarks ægtefælleindsats, herunder ægtefælle jobbørs og individuel vejledning til ægtefæller.

III. De nyankomne

Selv om indvandringen til Danmark de senere år har ændret karakter, kommer der fortsat mange nye indvandrere i form af familiesammenførte, men også personer, der opnår asyl. I 2009 drejede det sig om godt 850 voksne, der har fået asyl og 3.600 voksne familiesammenførte.

Integrationen af de nyankomne på arbejdsmarkedet går nu langt hurtigere end for 10 år siden. Det hænger bl.a. sammen med en målretning af integrationsindsatsen med fokus på hurtigt at opnå ordinær beskæftigelse. Således tilbydes nyankomne flygtninge og familiesammenførte et integrationsprogram, der er individuelt konkretiseret i en integrationskontrakt mellem den enkelte og kommunen. Alle nyankomne, som modtager aktive tilbud som led i deres integrationsprogram, kompetenceafklares, og kompetenceafklaring udgør et centralt element i den beskæftigelsesrettede indsats for nyankomne.

Nogle nyankomne medbringer formelle kompetencer i form af uddannelser gennemført i hjemlandet. Alle medbringer "uformelle" kompetencer, det vil eksempelvis sige kompetencer opnået ved erhvervserfaring, sprogkundskaber mv., og alle relevante kompetencer skal medtages i kompetenceafklaringen af nyankomne.

Aftaleparterne er enige om, at målretningen af integrationsindsatsen kan styrkes yderligere ved at sætte fokus på kompetenceafklaring af nyankomne i forbindelse med deltagelse i integrationsprogrammet, og i forlængelse heraf, at arbejdet med kompetenceafklaring i kommunerne bør styrkes og fra centralt hold understøttes. Følgende er aftalt:

- Integrationsministeriet udarbejder et målrettet vejlednings- og inspirationsmateriale til landets kommuner, der medvirker til at styrke og udbrede kendskabet til kompetenceafklaring af nyankomnes medbragte kompetencer.
- Udover indhentning af en vurdering af medbragte formelle uddannelser hos Styrelsen for internationale uddannelser, kan det være relevant at få udfærdiget en vurdering af ikke-formelle kompetencer hos nyankomne. Det kan i den forbindelse være en god idé, at vurderingen – ud over vurderingen af kompetencer på en relevant uddannelsesinstitution – omfatter afprøvning af kompetencer på en arbejdsplads. Her bidrager ledelsen og medarbejderne til afklaring og vurdering af den enkeltes kompetencer og muligheder. Virksomhedens deltagelse i vurderingen skal være drøftet mellem ledelse og medarbejdere, f.eks. i virksomhedens samarbejdsudvalg. Aftaleparterne vil i samarbejde formidle de gode lokale erfaringer på dette område
- Integrationsministeriets Integrationservice vil gennemføre en række netværksmøder mv. i kommunerne med henblik på at udbrede gode metoder med kompetenceafklaring. Der vil i disse sammenhænge bl.a. være fokus på anvendelsen af værktøjer til at få dokumenteret og synliggjort kompetencerne.

IV. Initiativer vedrørende danskuddannelse

Med ændringerne af danskuddannelsen for udlændinge, der er gennemført i 2004, og med de nyeste lovændringer i december 2009 og i foråret 2010, er danskuddannelsen omlagt markant. Uddannelsen er blevet tilpasset målgrupperne, der er kommet fokus på progressionen, og der er indført større fleksibilitet og mere erhvervsrettet undervisning.

I de seneste år er kursistgrundlaget i undervisningen ændret betydeligt. Der er kommet langt flere studerende og arbejdstagere, der følger undervisning på højt niveau, og færre kursister fra den gamle målgruppe af flygtninge og familiesammenførte.

Som opfølgning på de gennemførte ændringer af rammerne for danskuddannelsen kan det i lyset af denne udvikling være relevant at se på de mere kvalitetsmæssige og pædagogiske aspekter i undervisningen. Spørgsmål om undervisningsmateriale, tilrettelæggelse af undervisningen og de pædagogiske tilgange er det enkelte sprogcenters ansvar, mens der fra centralt hold kan ydes støtte til udvikling og fremme af de gode eksempler.

For vedblivende at fremme en hurtig og effektiv integrationsindsats, herunder ikke mindst i forhold til den beskæftigelsesrettede del heraf, er der behov for et fortsat fokus på kvalitetsudvikling af danskuddannelsen for udlændinge.

Følgende er aftalt:

- Integrationsministeriet igangsætter et "kvalitetsprojekt" for danskuddannelsen, hvor blandt andet følgende temaer kan indgå: Uddannelse og efteruddannelse af lærere, brug af nye undervisningsformer (IT), undervisningsmateriale og overgangen fra danskuddannelse til andre uddannelsesstilbud.

Der er under Integrationsministeriet afsat en pulje – grundkursus i arbejdsmarkedsdansk - på 27 mio. kr. i perioden 2010 – 2012 til tilskud til særlige undervisningsforløb for arbejdstagere. Der gives primært støtte til forløb for udlændinge, der som udgangspunkt har boet i Danmark i en længere periode, men som har behov for en dansksproglig opkvalificering, så de kan fastholde et arbejde eller komme i beskæftigelse. Grundkursus i arbejdsmarkedsdansk er målrettet den konkrete arbejdsplads, og både kommuner og sprogcentre kan søge om støtte via puljen.

Aftaleparterne vil samarbejde om at sikre, at denne ordning i højere grad målrettes arbejdspladsernes behov – herunder forenkle ansøgningsproceduren og også gøre det muligt for virksomheder at stå som ansøger og ansvarlig for projekter, der gennemføres i samarbejde med sprogskoler. Brugen af ordningen kan yderligere styrkes ved, at ansøgere får mulighed for at indsende én ansøgning til flere, identiske hold og aflægge én samlet evaluering og ét samlet regnskab.

Parterne er i øvrigt enige om at sikre en opfølgning på de lovændringer af danskuddannelsen, der har til hensigt at sikre en mere fleksibel og arbejdsmarkedsrettet undervisning.

Opfølgning på aftalen

Regeringen, arbejdsmarkedets parter og kommunerne mødes i foråret 2012, hvor de foreløbige erfaringer med initiativerne og behovet for eventuelle nye initiativer drøftes.